



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Heraclidi Presbytero. 153.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

queo. Mentē enim res ista superat. Verūm pauca quedam audi. Vicina Ægyptus hoc semper in more habuit, vt iniquē ac perditē se gereret: Mofem videlicet repudians, & Pharaonem asciscens; humiles ac demissos flagris lacerans, laborantes opprimens, vrbes extruere iubens, & mercedem negans, atque ad hoc vsque tempus in iisdem studiis hærens. Siquidem infano lapillorum amore flagrantem, atque aurum pro numine habentem Theophilum, quatuor socijs, imò coapostatis septum ac munitum, in medium proferens, pium virum ac diuinarum rerum doctrina præditum expugnauit, odium videlicet atque inimicitiam, quam aduersus eum, qui eodem quo ego nomine appellatur, improbitatis atque importunitatis suæ, velut propugnaculum nactus. At Dauidis tamen domus inualefcit: domus autem Saulis, vt cernis, debilitatur: tametsi vir ille superata vitæ tempestate, ad cælestem tranquillitatem migrauerit.

Heraclydi Presbytero. 153.

In viam Gentium minimè abire, idem est quod, animo & affectu cum ipsis minimè conuenire. Atque eodem modo qui in Samaritanorum ciuitates introire prohibetur, non hoc ei imperatur vt ab eorū contubernio absteat, sed vt ne ipsorum impietatem & improbitatem attingat.

Pelusij cœnobitis. 154.

Quoniam multæ aduersum vos querele ad aures nostras perueniunt, idcirco multas etiam quotidie vobis admonitiones adhibemus. Viri Niniuitæ surgent in iudicio cum generatione ista, & condēnabunt eam, inquit Dominus: quoniam qui legē minimè audierant, Prophetæ comminationem extimuerunt, atque figura duntaxat & umbra Dominicæ sepulturæ audita, ad inopinatum euentum metu perterriti sunt. Nos autem, qui eum ipsum, de quo vaticinium edebatur, conspeximus, & contrectauimus, ingrati aduersus eum

ἄπορῶν νικᾷ τὸν νοῦν τὸ τῆ ἀράγματος· μικρὰ δὲ μάνθανε ἅπαντα· ἢ γέγονε ἀγῆστος συνήθως ἠνόμισσε, Μωσέα παραιτημένη, τὸν Φαραὼ οἰκείῃ μὲν τῆς ταπεινῆς μαρτυροῦσα, τῆς κοπιουμένης θλίψεως, πόλει οἰκοδομοῦσα, καὶ τῆς μισθοῦς ἀποστρέψα· καὶ μέλει τῆ νῦν τῆτοις ἐμμελεῖσθαι· τὸν λιθομανῆ γὰρ καὶ χρυσολάβην παρβαλλομένη Θεοφίλον, τέσσαρσι συνεργῶν, ἢ μάλλον σωμαποστάταις ὀχρωθέντα, τὸν Θεοφίλῃ καὶ Θεολόγῳ χετεπολέμησεν ἄνθρωπον, τίω περὶ τὸν ἐμοὶ ὁμῶνιμον ἀπέχθει καὶ δυσμείνειαι, ὀρμητικῆιον τῆς οἰκείας εὐρηκότα σκαόστητος· ἀλλ' οἶκος Δαβὶδ κραταῖται ἀσθενεῖ δὲ ὁ τῆ Σαβλ, κατὰ ὄρα· εἰ καὶ τῆς ζῆλης ἐσφίληθεν ὁ ἄνθρωπος τῆ βίβ, καὶ πρὸς τίω ἄνω γαλήνῃ μετετέθη.

Heraclydi Presbytero. 153.

Τὸ εἰς ὄδον ἐθνῶν μὴ ἀπελθεῖν, μὴ συνελθεῖν αὐτοῖς εἰς τὸ φρόνημα, ἀσαύτως καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ ἐλθεῖν, ἔχει τῆς σιωπικησῶς ἀπεχόμενοι, ἀλλὰ τῆς δυοσεβείας καὶ ποιηθείας μὴ ἐφαπτόμενοι.

Πηλυσιώταις εἰς τὸ κοινόβιον. 154.

Πολλὰς ἐπιχουόμενοι περὶ ἡμῶν καταβολῆς, πολλὰς ἡμῖν ἀπαντλήμεθα ἡμέραν τὰς ὀρακλήσας ἀνδρες νινευῖται ἀναγῆσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ χετακρινῶσιν αὐτῶν, ἔπειθ' ὁ κύριος ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆ νόμου γερονότες, τίω τῆ πρὸς φῆτα ἀποφλῆν χετεπλάγισαν, καὶ τυποὶ καὶ σκιά τῆς δεσποπικῆς ταφῆς ἀκηκόητες, ἔδεισαν πρὸς τὸ τῆ συμβάντος παράδοξον· ἡμεῖς δὲ αὐτὸν ἰδόντες τὸν πρὸς φητεῦθεν καὶ ψιλαφῆσαντες, ἀγνωμονες μὲν ὄντες

Exod. 5.

Exod. 1.

Theophilus A-lex. in-cesium.

2. Reg. 3.

Matt. 10.
Quid sit
in viam
Gentium
nō abire.
Matt. 10.

Matt. 12.

1. Ioan. 1.